Svenska Canada Tidningen

BOX 3074 PHONE 2816

A general Newspaper An excellent one the Swedes in Canada.

ESTABLIS. Published every Wed.

259 Fountain St. Winnipeg.

Canada Weekly Printing Co., Ltd.

FOR RESULTS ADVERTISE IN CANADA

Prov. Library Jan. 10

Svenska Canada Tidningen

THE OLDEST, THE LARGEST and THE BEST SWEDISH PAPER Published in Canada.

The Only Non-Sectarian, General Swedish Newspaper IN THE DOMINION

Årg. XVII | Winnipeg, Man., Onsdagen den 1 September, 1909. | No. 35

VY AF HALMSTAD, SVERIGE.

Ofvanstående bild återgifver ett fågelperspektiv af staden Halmstad, vackert belägen vid floden Nissan och Kattegats bukt. Staden är residensstad för Hallands län och har öfver 20,000 invånare. Den är särskildt känd för sitt vackra Tivoli, sitt historiska minnesmärke, Norreport och Vallbergs stora klädesfabriker. Som många f. d. halländingar vistas i Canada tro vi det skall intresse dem se Halmstad som det ter sig i våra dagar. Ej häller är att förglömma den bekanta Halmstads-laxen, en delikatessvara, som har ett namn, hvars rykte går utanför Sveriges gränser.

CANADA

CAYUGA, ONT. — I fredags eftermiddag drunknade Norman, en fem årig son till mr Thomas McDonald. Under sin lek vid hamnen föll han i och omkom i fem fots vatten.

VANCOUVER, B. C. — Tjugu piskrapp och sju års fängelse tilldömdes Clay Beers af domare McInnis härom dagen, emedan han slagit och rifvit en gammal man samt plundrat honom på femtio dollars.

LETHBRIDGE, ALTA. — Mr P. J. Woslyng, vår aktade landsman har öfverinseendet af spårläggningen mellan Lethbridge och Mecleod på den nya linjen öfver den stora dalen. Bron öfver densamma, är det sagdt, är den största bro i Amerika. Alla kolgrufvorna arbeta med full fart natt och dag i distriktet.

MELFORT, SASK. — Farmarne, hvilka som ett kompani bygga en järnväg mellan Regina och Melfort, en väglängd af 220 mil, ha börjat arbetet vid Flett Springs, aderton mil från Melfort. De ha där arbetat för sina aktier, så att inga penningeutlägg varit af nöden, och president Hinds hoppas, att hela banan kan byggas på det sättet. Så snart skörden är inbergad, återuptages arbetet och hoppas de nå Melfort i höst.

DUNDURN, SASK. — En svår eldolycka inträffade den 24 dennes på en farm några mil väster om Dundurn, där huset till mr J. W. Goodman brann ned till grunden och hans sju månader gamla barn omkom i lågorna. Då modern, som var vid tillfället ensam hemma med två barn, gick utomhus för att förrätta något arbete, tagande det största af barnen med sig, varsnade hon snart eld i stugan och rusade in för att rädda sitt barn. Men som hon icke kunde komma in för lågorna, måste hon stå och se på, huru den lilla brändes upp i vaggan.

PORTAGE LA PRAIRIE, MAN. — Den stora "skating rink" här i staden förstördes i onsdags morse af vådeld. Ingenting kunde göras för byggnadens räddande, enär elden observerades först vid takets infallande. Den blef uppförd för sex år sedan och har kostat innemot $12,000, hvaraf endast $3,000 voro täckta med assurans.

Någonting egendomligt är emellertid det förhållande, att denna eldsvåda är den tredje inom en vecka och den sjätte på tre veckors tid. Som det icke var någon möjlighet, att byggnaden kunde antända sig själf, må här förelägga mordbrand. Platsen synes ha blifvit bestänkt med gasolin, innan den antändes. Polisen är i verksamhet för att möjligen reda saken.

PORT ARTHUR. — En lott för uppförandet af en station för trådlös telegrafering har af "United Wireless Telegraph" blifvit anskaffad nära mynningen af Current river på City park området. Nödigt material är på väg och arbetet väntas taga sin början innan kort.

— Kroppen af Albert Reid, som drunknade i Kamiskaming river, en fyrtio mil upp, för några dagar sedan, har blifvit funnen och förd till P. A. Den omkomne var 21 år gammal och hade sitt hem i Prince Edward Island.

— Rättegången med de vid strejken fängslade pågår. I brist af bevis frikändes Joe Starhunk och Tony Botchinsky, Wasyl Condagan och George Christie. Förhöret med E. Mazrone, Stengiorirs Bibos, G. Devacos, James Propoles och Meke Tomchurck.

— Fyra män, som togo del i upploppet vid strejken härförliden, erhöllo sin dom den 25 samt sändes till centralfängelset i Toronto. Tony Panagroles erhöll sju månader, John Delarbi sju, Charles Frank nio och Thomas Timber sju månader.

— General manager McLeod för C. N. R. försäkrade, att det dagliga passagerartåget mellan Winnipeg och här komme att regelbundet göra sina turer 6 dagar i veckan under vintermånaderna. Angående söndagståg, hade de ännu icke fattat något bestämdt beslut.

— P. Booth, en C. P. R. handelsman vid Ignace, tros ha drunknat. Han förklarade härom dagen, att han skulle gå ut för att simma, men då han icke återvände sökte man honom, men fann endast hans kläder på stranden. Booth var en ung man på 23 eller 24 år och hade nyligen ankommit till platsen.

— Förlorad i vildmarken under trettio dagar, under hvilken tid han lifnärde sig med bär och rötter, är den nästan oerhörda erfarenheten som Herbert Reevers gjorde, hvilken d. 25 fördes till St. Josephs hospital. Nästan sanslös på grund af brist på föda, hittades han af några indianer vid några buskar nära Gull river, omkring 40 mil från Schreiber. Åtskilliga dagar hade han legat där, han visste själf icke huru många, allt för svag att vidare själf skaffa sig den fattiga kost, som flera dagar utgjort hans enda näring. Då han varseblef indianerna sökte han gömma sig som ett skrämdt djur genom att rulla sig från sin bädd. Detta var dock för mycket för honom, hvarför han svimmade.

Reevers hade arbetat vid en flodkamp norr om Schreiber, men af någon anledning lämnat den för att söka ta sig fram till C. P. R. järnvägen. Han förlorade emellertid sig i den tätta skogen vid Gull river och var således prisgifven åt nöden, isynnerhet som han hade hvarken föda eller gevär med sig. Först efter indianerna fraktat honom flera mil, kom han åter till sans, men sökte åtskilliga gånger krypa ifrån dem. I detta medtagna tillstånd fördes han till Port Arthur. Det är endast vissa drag han kommer ihåg af denna förfärliga vandring.

Han säger, att han är från Macoun, Georgia, och att han tjänat i Förenta Staternas arme. Det är icke kändt, huru länge han varit i Canada.

HVETESKÖRDENS STORLEK i de tre prärieprovinserna uppskattas af Manitoba Grain Growers Association till omkring 107 millioner bushels.

AKTIEBOLAGET Sveriges Förenade Konservfabriker i Göteborg, Sverige, har i dagarne utsändt en illustrerad bok, hvilken borde vara af stort intresse för herrar handlande här i landet. Boken kan erhållas gratis om namn och adress insändes till hr Fridolf Lysell, 1335 Addison st., Chicago, Ill.

MÅNGA MENNISKOR DÖ innan deras bestämd tid, emedan de försumma att gifva akt på naturens varningar. Kroppen kan bokstafligen befästas emot sjukdom genom att emellanåt taga en dosis af Dr Peters Kurjko, det gamla beprövade ört-botemedlet. Kan ej fås i apoteken, utan tillhandahålles direkt genom specialagenter, tillsatta af fabrikanterna, Dr Peter Fahrney & Sons Co., 112-118 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

EN SOM VARIT MED. Till Chicago har anländt en man, hvilken älskar telegrafkabeln då Manila belägrades af amiral Dewey och var med då en ny bro instörtade i Quebec, för två år sedan. Denne man är järnarbetaren Teddy Peters. När bron i Quebec instörtade och Peters föll ned från en höjd af 300 fot, afbröts hvartenda ben i hans kropp och han säger sig vara den ende som lefver med afbruten hals. Mannens kropp är omsluten af ett läderharnesk och hufvudet uppvälles på en sida af läderremmar under det halsen omgifves af en fem tum hög läderkrage. Peters hustru afled af uppskakning öfver sin mans oerhörda skador. Vid broolyckan omkommo 294 personer.

Nordpolen funnen.

Den uppnåddes af Amerikanen Dr. Cook den 21 April förlidet år

I dag har från Köpenhamn anländt telegram innehållande den högst märkliga underrättelsen, att den amerikanske polarforskaren dr. Frederick A. Cook har uppnått nordpolen, icke i dag eller ens i år, utan den 21 april 1908. Telegrammet lyder:

"Köpenhamn den 1 sept.: Danska regeringens ångare Hans Egede passerade Shetlandsöarna idag, på återresa från Grönland, med dr. Cook och hans expedition ombord. Dr. Cook meddelade att han uppnådde polen den 21 april 1908 och sedan återvände till Upernivik, Grönland i maj 1909. Sällskapet skall anlända till Köpenhamn om lördag. Inga detaljer ännu".

Till polarforskarens hustru i Brooklyn har äfvenledes i dag anländt följande telegram:

"Framgångsfull och frisk. Adress till Köpenhamn. — Fred."

Det första ordet i detta telegram anses innebära säker bekräftelse på att nordpolen upptäckts.

Vidare telegraferas från Köpenhamn:

"Dr. Frederick A. Cook, en polarforskare från Brooklyn, har framgångsfullt uppnått nordpolen och har återvändt öfver isen vålbehållen till Larvik. Depescher från Larvik, erhållna i dag och undertecknade af dr. Cook, meddela att han kom fram till polen den 21 april 1908. I flera månader har det trotts att Cook förolyckats.

Att Cook slapp undan med lifvet efter sin två års utfärd anses nästan som ett underverk. Just då Pearys undsättningsexpedition sökte efter honom bland isen o. snömassorna bortom fastlandets gräns, antages han hafva varit vid polen görande skyndsamma iakttagelser. Den sista underrättelsen från forskaren erhölls i maj i fjol. Det var ett bref till hans son Frank, uppmanande denne att återvända till New York. Han var då i västra Ellesmereland, omkring sextio mil sydost om Kap Columbia, den nordligaste punkten på Arktiska fastlandet.

Det var dr. Cooks plan att anlägga sin förrådsbas eller högkvarter vid Annatoak, på Grönland, omkring 1,000 mil från nordpolen. Han reste därifrån i december 1907 och tog vägen västerut öfver Bache-halfön samt öfver till Ellesmereland. Det tros att han kom fram dit i februari 1908".

New York Herald har sedan från dr. Cook erhållit följande depesch, daterad Lerwick, Shetlandsöarna, ons dagen den 1 september:

"Efter en långvarig kamp mot hungersnöd och köld hafva vi slutligen lyckats nå nordpolen. En ny stråkväg med en intressant, omväxlande natur, har till sist utforskats; stora jaktmarker hafva genomströfvats, till förtjusning för sportsmannen och utsträckande eskimåernas horisont; land har upptäckts hvarpå hvila jordens nordligaste klippor, och en triangel på 30,000 kvadratmil har skurits ut från jordytans okända område.

Jakten Bradley anlände till ändpunkten för navigationen i Smiths sund i augusti 1907. Här befunnos villkoren gynsamam att våga ett försök att nå polen. John R. Bradleys utrustning, välförsedd från jakten med passande proviant för ett stående läger och min egen ekipering för inträffande omständigheter tjänade väl för hvarje ändamål på en arktisk färd. Många eskimåer hade samlats på Grönlands stränder vid Annootox för vinterns björnjakt. Väldiga förråd af kött hade infångats. I lägret fanns godt om starka hundar.

Snart efter polar-midnatten öppnades kampanjen. Några kunskaparepartier sändes öfver till de amerikanska (canadiska?) stränderna att finna vägen till jaktmarker. Deras mission kröntes blott delvis med framgång, emedan stormar gjorde att månljuset skymdes af moln. Vid soluppgången

Dr. F. A. Cook

expeditionen i rörelse mot polen. Elfva män och 103 hundar, dragande elfden 19 februari 1908 satte sig hufvudva tungt lastade slädar, lämnade Grönlands kust och begåfvo sig västerut öfver den besvärliga isen på Smiths sund. Endast några få timmars dagsljus afbröt den långa nattens mörker. Vinterkylan gjorde sig kännbar på det värsta.

Då vi gingo öfver höjderna af Ellesmereland till den västra sluttningen, sjönk temperaturen till 83 gr. Fahrenheit. Flera hundar fröso ihjäl och männen ledo svårt, men vi funno snart villebrådsspår, efter hvilka vi lätt kunde komma fram genom Nansen sund till Landsend. Under denna marsch dödade vi 101 myskoxar, sju björnar och 335 harar, och sedan begåfvo vi oss ut på Polarhafvet från södra udden af Heiberg-ön. Den 18 mars återvände sex eskimåer från udden med fyra män och fyrtiosex hundar, med förråd för åtta dagar.

Ofvergången af packisen omkring polen begyntes tre dagar senare, och de andra eskimåerna, utgörande det sista understödspartiet, återvände. Expeditionen hade nu reducerats enligt regeln om at de bästa blifva kvar till sist. Stuckshook och Ahwelsh, de båda bästa männen, och tjugusex hundar stodo färdiga med packning för den sista och förnämsta sträckan af färden. Vi hade framför oss 460 mil till vårt mål.

De första dagarna gjordes långa marscher, och det gick framåt på ett uppmuntrande sätt. Den stora kanten mellan landisen och central-packisen öfverfors med föga dröjsmål. Låg temperatur och stadig blåst gjorde lifvet till en plåga. Men då vi fingo krypa in i snöhyddor och äta torkadt kött och talg samt dricka varmt te, blef det någon kroppslig vederkvickelse tillfälligtvis. Under flera dagar efter det kändt land förlorats ur sikte, hindrade det mulna vädret oss från att ackurat bestämma våra positioner.

Den 30 mars lättades horisonten delvis från sitt rökiga utseende, och öfver dimman i väster upptäcktes ett nytt land. Observationerna angåfvo vår position att vara 84 gr. 0 min. 47 sek. latitud, 86 gr. 0 min. 36 sek. longitud.

Den prässande nödvändigheten af att färdas raskt framåt till vårt egentliga mål tillät icke någon afvikelse för att utforska kusten. Här syntes de sista tecknen till fast mark. Därbortom fanns intet af stabil karaktär, och äfven vid mätningar märktes intet som gaf tillkänna något fastland omkring polen.

Natten efter den 7 april var anmärkningsvärd genom att solen vid midnatt visade sig öfver nordens is. Solbränna och frostmärken fick man nu på samma dag, men de dubbla dagarna af glittrande solljus lifvade upp våra af kölden skälfvande kroppshyddor betydligt. Observationer den 8 april placerade vårt läger vid 86 gr. 36 sek. latitud, 94 gr. 2 sek. longitud. Trots hvad som syntes likt långa marscher, hade vi avancerat endast obetydligt öfver 100 mil på nio dygn. Mycket af vårt hårda arbete gick förloradt i att göra stora krökar omkring besvärliga fördjupningar och höga, oregelbundna fält af mycket gammal is.

Under våra tröttande bemödanden var drifisen äfven i rörelse österut med tillräckligt hastighet för att väcka oro, ehuru vi fortfarande kommo framåt mot vårt mål omkring 15 mil dagligen. Vi kunde icke längre göra sådana utsträckta marscher eller hålla på så många timmar i sträck som vi hade gjort tidigare. Vi voro nu omkring 200 mil från polen, och lastningen på slädarna minskades. Den ene hunden efter den andre hade gått i magarna på de hungriga öfverlefvande, tills antalet dragare sålunda också var betydligt minskadt. Men det syntes finnas en tillräcklig återstod af folk och fänad att drifva framåt inåt hjärtat af det mysterium vi försatt oss att utforska.

Ofvanför den 86:te breddgraden blefvo isfälten vidsträcktare och högre och remnorna färre samt mindre besvärliga, med föga eller ingen krossad is uppkastad som barriärer. Från 87de till 88de breddgraderna anträffade vi, till vår stora öfverraskning, tecken till land-is. Under två dagar färdades vi öfver is som liknade en glacial yta. De vanliga markerade hafsis-linierna saknades och där voro inga djupa försänkningar eller remnor. Där fanns emellertid ingen märkbar förhöjning och intet bestämdt tecken till land eller haf.

Observationerna den 14 april gåfvo latituden 88 gr. 21 min. och longitud 95 gr. 52 min. Vi voro nu mindre än 100 mil från polen. Packisen var här mera aktiv, men temperaturen förblef under 40 grader, så att de nya klyftorna kvickt cementades tillsammans. Färsk is bredde sig så kvickt öfver de smala ytorna af öppet vatten att föga dröjsmål orsakades med att gå från ett fält till ett annat.

Vi blefvo emellertid mycket uttröttade och orkade ej längre bygga snöhyddor, utan måste taga till silkestältet. Scenerierna och lifvet kändes tomma på ombyte och vederkvickelse, tröttheten hade nått ett kroniskt stadium. Goda astronomiska iakttagelser gjordes dagligen för att bestämma hvar vi befunno oss. Den 21 april gaf altituden 89 gr. 59 min. 46 sek. Polen var i sikte. Vi avancerade de 14 sekunderna (i gradräkningen), gjorde supplementära observationer och slöjo läger för två dygn för att kunna göra en dubbel rund af observationer.

Stuckshook och Ahwelsh triumferade i vild glädje då jag omtalade hvar vi befunno oss. Man dref ett hål i jordaxeln och flaggan sattes så upp att svaja för Nordpolens bris!

Med ett steg var det möjligt att gå från en sida af jordklotet till en annan motsatt sida. Från midnatt till middag var latituden 90 grader, temperaturen 58 gr. och barometern 29.83. Norr, öster och väster hade försvunnit. Det bar söderut åt alla håll, men kompassen som pekade åt den magnetiska polen var lika nyttig som någensin.

* * *

På grund af att nyheten om den epokgörande upptäckten af nordpolen (otroligt som underrättelsen synes, men dock bärande sanningens fulla prägel, så långt vi och tusenden andra nu kunna bedöma) kommit oss tillhanda kort innan tidningen måste gå i präss, nödgas vi lämna beskrifningen om återresan till nästa nummer af tidningen.

* * *

Den danske grönlandsfararen Knud Rasmussen, som är född på Grönland och talar eskimåspråket flytande, har haft ett långt samtal med de båda eskimåerna, som åtföljde Cook till polen, och dessa utsagor stämma i allo med hvad Cook själf meddelar.

* * *

Ehuru dr. Cook icke förut varit så vidlyftigt känd eller så mycket reklam gjorts för honom som för Peary, Nansen och några andra resande i polartrakterna, har han dock tilbrakt nära tjugu år i forskningar kring nordpolen såväl som sydpolen. Han är 44 år gammal och läkare till yrket samt beskrifves såsom en man som äfven förut haft för vana att gå igenom med sina företag.

STORSTREJKEN I SVERIGE

visar sig nu allt klarare ha slagit fel. Samtliga arbetarna vid Nässjö snickerifabrik ha återgått till arbetet. Vid Boxholms bruk ha 300 a 400 arbetare återgått, vid Stockholms gasverk ett mindre antal. Dessutom har arbetet återupptagits vid Norrköpings Tricotfabrik, vid C. G. Carlsons garfveri i Söderköping, vid Järfveds sågverk, vid Mosås tegelbruk, vid Bofors af en del verkstads- och byggnadsarbetare samt af Norrköpings slakteriarbetare. Såväl i Stholm som i landsorten pågår spårvägstrafiken i det närmaste obehindradt. En sak, som förtjänar antecknas, är att spårvägspersonalen i Uppsala beslutit utträda ur organisationen. När man vidare tar i betraktande, att arbetet å de måhända största arbetsplatserna i landet hela tiden pågått utan ringaste afbrott, står man ej i tvifvelsmål om, att storstrejken har slagit fel.

LUFTSEGLING. Engelsmannen Henry Farman tillerkändes vid täflingarna i Rheims, Frankrike, första priset i uthållighets- och distanssegling. Han höll sitt aeroplan i luften oafbrutet i 3 timmar, 4 min. och 56 2-5 sek. och tillryggalade därunder 111.78 mil.

DET FÖRSTA HVETET. Geo. McLellan, en farmare omkring tretitio mil norr om Lethbridge, Alta., var den förste att bringa 1909 års hvete i marknaden i Lethbridge. Han sålde ett lass till Allison Milling Co. tisdagen förra veckan. Det graderade No. 1 Northern.

SIR WILFRID LAURIER lär vara påtänkt att erbjudas befattningen som generalguvernör öfver Britiska Syd-Afrika. Canadas handelskommissionär W. T. R. Preston säger att folket i Syd-Afrika har mycket höga tankar om sir Wilfrid och att han kunde lösa rasfrågan där lika mästerligt som han gjort i Canada. Huruvida det kunde vara konstitutionellt, om Britiska regeringen skulle erbjuda ett sådant ämbete åt en folkvald representant för en hel nation blefve en annan fråga. Canadensarna vilja nog häller inte mista sir Wilfrid — om inte det konservative.

EGEN FLOTTA SKALL CANADA FÅ NU SNART. Den skall till en början utgöras af tvfl kryssare på Stilla hafvet samt en kryssare och fyra torpedförstörare på Atlanten. Skeppsdockor skola troligtvis byggas i Halifax och Esquimault, ehuru det må bli nödvändigt att ha en docka på den senare platsen.

ARBETSFOLK ÖNSKAS. I Brandons distrikt kunde 500 man med lätthet få arbete i skörden för $2.50 per dag jämte kost, omkring Portage la Prairie 400 män för $2.80, vid Treherne 25 man, 70 man omkring Crystal City, Man., omkring 150 vid Deloraine, Man., ungefär samma antal på Lyleton-branschen, 100 man behöfvas för tröskningen vid Souris, 150 skördearbetare vid Alexander, Man., efter $2.50 per dag; 25 man vid Holland, Man., från 50 till 70 i distriktet omkring Pilot Mound, från 75 till 100 vid Hartney, Man., minst 50 omkring Boissevain, 20 i Stonewalls grannskap, 100 man för skörden och tröskningen vid Melita, 75 vid Glenboro, 100 man vid Napinka, 8 a 10 vid Gilbert Plains, 25 vid Minnedosa, 100 vid Killarney, 100 vid Carberry, 25 eller 30 vid Manitou, 50 vid Baldur, tjugu som kunna köra vid Cypress River, 75 man vid Morden, där tröskningen är i full gång; 15 a 20 man i Gladstone, 25 vid Miami, 40 vid Roland, minst 80 omkring Grand View, omkring 25 vid Newdale, 100 man vid Reston, 20 vid Dominion City, 25 vid Strathclair, 30 vid Neepawa o. s. v.

Hvad Saskatchewan beträffar, har landtbruksministeriet där varit ytterst energiskt i att anskaffa skördearbetare, så att omkring 65 procent af dem som anländt med exkursioner från östern förmåtts att fara till Saskatchewan, åkerbruksministern Motherwell har själf varit i Winnipeg för den orsaken, och det säges att medlemmarna af hans stab hafva inte varit borta från kontoren en enda timme sedan de första männen kommo hit. Omkring större städer i Saskatchewan, såsom Moose Jaw och Saskatoon, råder redan ett öfverskott, men uti provinsen i dess helhet fattas ännu omkring 5,000.

De flesta af männen ha redan klart för sig hvart de ämna fara, innan de komma fram till Winnipeg.

WINNIPEG

Mr Henrik Bagge,

landtbruksinspektör från Dufeke, Axelvold, Skåne, besökte staden i veckan på resa till Virden för att söka arbete på farm därstädes. Han har hela sin tid egnat sig åt denna befattning och innehaft inspektörssysslan vid flera herregårdar i Sverige och önskar nu bli förtrogen med landtbruket här i landet.

Blomsterutställningen

i förra veckan öppnades i Horse Show paviljong i onsdags. Alla stadens trädgårdsmästare hade gjort sitt till att göra denna förevisning till den bästa som hållits. Såväl anordnandet af blommorna som dess mångfald öfvergick hvarje föreställning. En blomstervän kunde knappast få se en bättre syn.

ENG. LUTHERSKA KYRKAN. Pastor Stephen Paulson från Williamsport, Pa., som nu är på besök hos släktingar här i staden, kommer att predika vid morgongudstjänsten i Första engelska lutherska kyrkan, hörnet af Ellice Ave. och Beverly st., nästa söndag den 5te dennes kl. 11. Pastor Paulson förestår en engelsk luthersk församling i Williamsport, Pa., och är en skolkamrat till pastor P. E. Baisler af eng. luth. kyrkan härstädes. Pastor Paulson är en f. d. Winnipegbo och ståndare till bördes.